

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Det ærede Medlem Hr. Carl Petersen, og jeg tror ogsaa andre ærede Medlemmer, spurgte, om der ikke kunde fastsættes mere bestemte Regler med Hensyn til Afdragene, saaledes at Afdragsperioden, der i Lovforslaget er sat til 10 Aar, kunde forlænges med yderligere 5 Aar; det ærede Medlem ønskede vist, at alle Laan skulde være afdragsfrie de første 5 Aar og derefter skulde afdrages over 10 Aar. Jeg tror ikke, det er heldigt, at man fastsætter en saadan Bestemmelse gældende for alle Laan, for der er megen Forskel paa, om man optager Laan til Kalkning eller Laan til Afvanding, saa jeg vil mene, det er nødvendigt at have et vist Spillerum mellem de forskellige Laan, og at man bør overlade det til Udvalgene og Pengeinstitutterne at forhandle om dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem rejste ogsaa et Spørgsmaal vedrørende § 3, angaaende den Tinglysning, der skal finde Sted, efter at Arbejdet er gennemført. Det ærede Medlem udtalte sin Betænkelse ved denne Bestemmelse, idet han var bange for, at den paagældende Landmand vilde have vanskeligt ved at udføre Arbejdet, naar han ikke fik nogle Penge at arbejde for til at begynde med; det ærede Medlem mente, man kunde indføre en Bestemmelse, hvorefter Tinglysning fandt Sted, saa snart Laanet var tilstaaet, og hvis Manden ikke udførte Arbejdet, maatte Tinglysningen bortfalde efter en bestemt Tids Forløb. Det er muligt, at dette vil være en praktisk og gavnlig Foranstaltning; og jeg skal være rede til at forhandle ogsaa om dette Spørgsmaal i Udvalget.

Det ærede Medlem nævnte dernæst Bestemmelserne i § 5 om Udvalgenes Sammensætning. Jeg tror nok, man fra alle Sider har erkendt, at det er nødvendigt, naar man nu optager denne Bestemmelse om Fortrinsstilling for private Laan, at udvide Udvalgene med et Medlem, selv om man fra alle Sider ønsker, at Administrationen skal være saa billig som muligt, og er klar over, at en Udvidelse af Medlemstallet næppe vil bidrage til at gøre den billigere. Det ærede Medlem spurgte, om man saa ikke, naar man fik et Udvalg paa 6 Medlemmer, kunde faa en Bestemmelse om, at i det Tilfælde Stemmerne stod lige, maatte Formandens Stemme være afgørende. Jeg har ikke tænkt mig,

at der ude omkring i Udvalgene vilde opstaa stor Strid med Hensyn til, om et saadant Laan skulde være berettiget til Fortrinsstilling, men ogsaa dette Spørgsmaal kan vi forhandle om i Udvalget.

Saa er der rejst Spørgsmaal angaaende § 6, jeg tror fra forskellige Sider, i alt Fald af det ærede Medlem Hr. Carl Petersen, om, hvad der forstaaes med den Bestemmelse, at det skal være autoriserede Personer, der skal antages som sagkyndige, om det er en Indsnævring af det, vi har i Øjeblikket, eller om det bare er en Udtalelse, der gaar ud paa, at det skal være som hidtil. Det er Mening, at det skal være som hidtil. Vi har tænkt os det, der staar i Loven, at det skal være for det første dem, der er autoriserede i Henhold til Loven om Vands Afledning og Afbenyttelse, men dernæst Personer, som man i Landbrugsministeriet erkender er sagkyndige, og her tænker vi i første Række paa Planteavlskonsulenter i Landbrugs- og Husmandsforeninger og Dræningsmestre, som har udført Dræningsarbejde gennem en Tid i alt Fald og har deltaget i Kursus o. lign., det skal naturligvis være Folk, som er fuldkommen sagkyndige. Men paa den anden Side er jeg enig i, at man ikke paa nogen Maade skal fordyre Arbejdet.

Det ærede Medlem henstillede til sidst til mig, om ikke de 4 Mill. Kr., der er stillet til Raadighed til Tilskud, kunde forhøjes. Det kan vi ogsaa drøfte i Udvalget; men Finansministeren er ikke saadan stillet, at han har ubegrænsede Pengemidler til Raadighed, heller ikke til denne Sag.

Det ærede Medlem Hr. Nørskov, der i øvrigt kunde tiltræde Lovforslagets Hovedprincip, var ogsaa bange for, at Pengeinstitutterne ude omkring ikke vilde være i Stand til at finansiere Arbejdet fuldt ud, og udtalte Ønskeligheden af, at der kom en Forbindelse mellem Nationalbanken og de private Pengeinstitutter, saaledes at Nationalbanken stillede de fornødne Midler til Raadighed for Pengeinstitutterne, naar de ikke selv havde likvide Midler nok. Det er jo et Spørgsmaal, som kan komme til Behandling mellem Nationalbanken og disse Institutter. Jeg kan ikke have noget imod at gennemføre en saadan Ordning; hvis det er nødvendigt og muligt. Det er for mig det vigtigste at faa Gang i Arbejdet, og jeg vil